

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

कुंडलार्थे ब्रुवंस्तातकारणैर्बहुभिस्त्वया ॥ अन्यैर्बहुविधैर्वितैः सन्निवार्यः पुनः पुनः ॥ १६ ॥ रत्नैः स्त्रीभिस्तथा गोभिर्धनैर्बहुविधैरपि ॥ निदर्शनैश्च बहुभिः कुंडले
 प्लुः पुरंदरः ॥ १७ ॥ यदि दास्यसि कर्णत्वं सहजे कुंडले शुभे ॥ आयुषः प्रक्षयं गत्वानृत्योर्वशमुपैष्यसि ॥ १८ ॥ कवचेन समायुक्तः कुंडलाभ्यां च मानद ॥ अवध्य
 स्वरं रणीणामिति विद्विवचो मम ॥ १९ ॥ अमृतादुत्थितं त्येतदुभयं रत्नसंभवं ॥ तस्माद्रक्ष्यं त्वया कर्णजीवितं चेत्प्रियं तव ॥ २० ॥ कर्ण उवाच को मामे
 वं भवान्प्राह दर्शयन्सौ हृदं परं ॥ कामया भगवन् ब्रूहि को भवान् द्विजवेषधृत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मण उवाच अहं तात सहस्रांशुः सौ हृदा त्वां निदर्शये ॥ कुरुष्वेत
 द्बचो मे त्वमेतच्छ्रेयः परं हिते ॥ २२ ॥ कर्ण उवाच श्रेय एव ममात्यंत्यस्य मे गोपतिः प्रभुः ॥ प्रवक्तव्यं हि तान्वेषी शृणु चेदं वचो मम ॥ २३ ॥ प्रसादयेत्वां वर
 दं प्रणयाच्च ब्रवीम्यहं ॥ न निवार्यो ब्रतादस्मादहं यद्यस्मि ते प्रियः ॥ २४ ॥ व्रतं वै मम लोको यं वेत्ति कृत्स्नं विभावसो ॥ यथा हं द्विजमुख्येभ्यो दद्यां प्राणानपि ध्रुवं ॥
 ॥ २५ ॥ यद्यागच्छति मां शक्रो ब्राह्मणच्छुद्रनादृतः ॥ हितार्थं पांडुपुत्राणां खेचरोत्तमं भिक्षितुं ॥ २६ ॥ दास्यामि विबुधश्रेष्ठ कुंडले वर्मचोत्तमं ॥ न मे कीर्त्तिः प्र
 णश्येत त्रिपुलोकेषु विश्रुता ॥ २७ ॥ मद्विधस्य यशस्यं हि न युक्तं प्राणरक्षणं ॥ युक्तं हि यशसा युक्तं मरणं लोकसंमतं ॥ २८ ॥ सोऽहं मिद्राय दास्यामि कुंडले सह वर्मण ॥
 यदि मां बलवन्नघ्नो भिक्षार्थमुपयास्यति ॥ २९ ॥ हितार्थं पांडुपुत्राणां कुंडले मे प्रयाचिंतु ॥ तन्मे कीर्त्तिकरं लोके तस्या कीर्त्तिर्भविष्यति ॥ ३० ॥ वृणां मिकीर्त्तिलोके हि
 जीवितेनापि भानुमन् ॥ कीर्त्तिमानं श्रुते स्वर्गहीन कीर्त्तिस्तु न श्यति ॥ ३१ ॥ कीर्त्तिर्हि पुरुषं लोके संजीवयति मातृवत् ॥ अकीर्त्तिर्जीवितं हं ति जीवतोऽपि शरीरिणः ॥
 ॥ ३२ ॥ अयं पुराणः श्लोको हि स्वयं गीतो विभावसो ॥ धान्नालोके श्वरयथा कीर्त्तिरायुर्न रस्यह ॥ ३३ ॥ पुरुषस्य परे लोके कीर्त्तिरेव परायणं ॥ इह लोके विशुद्धाचकी
 तिरायुर्विवर्द्धनी ॥ ३४ ॥ सोऽहं शरीरे जेदत्वा कीर्त्तिं प्राप्स्यामि शाश्वतीं ॥ दत्वा च विधिवद्दानं ब्राह्मणेभ्यो यथा विधि ॥ ३५ ॥ हुत्वा शरीरं संग्रामे कृत्वा कर्म
 सुदुष्करं ॥ विजित्य च परानाजौ यशः प्राप्स्यामि केवलं ॥ ३६ ॥ भीतानामभयं दत्वा संग्रामे जीवितार्थिनां ॥ वद्धान्वा लान् द्विजातींश्च मोक्षयित्वा महाभयात् ॥
 ॥ ३७ ॥ प्राप्स्यामि परमं लोके यशः स्वर्ग्यमनुत्तमं ॥ जीवितेनापि मे रक्ष्या कीर्त्तिस्तद्विद्विमेव व्रतं ॥ ३८ ॥